

Čís. 5117.

Přestupek podle § 312 tr. zák. předpokládá, že úřední osoba je v době činu ve výkonu služby; vybočuje-li v této době z mezí vykázaných jí povinností služby takovým způsobem, že lze úřední jednání pokládati pro tu dobu věcně za přerušené, nelze jí přiznati ochranu zákona; to platí zejména, vyřizuje-li si v té době věci, jež nemají s výkonem služby nic společného, což by mohlo platiti o tom, když úřední osoba se pustí s někým do hádky o věci, nesouvisející se služebním úkonem, ba dokonce do nadávek.

(Rozh. ze dne 5. listopadu 1934, Zm I 1082/33.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu trestního v Praze ze dne 27. října 1933, pokud jím byl obžalovaný uznán vinným přestupkem podle § 312 tr. zák., zrušil napadený rozsudek jako zmatečný a věc vrátil nalézacímu soudu, by o ní znovu jednal a rozhodl.

Z d ů v o d ů:

Zmateční stížnosti obžalovaného nelze upříti oprávnění, pokud napadá výrok rozsudku, že M. byl v době činu ve výkonu služby jako přísežný polní hlídač, výtkou neúplnosti (čís. 5 § 281 tr. ř.), an soud nepřihlédl k tvrzení svědkyně Alžběty P-ové, že se M. s obžalovaným hádali a vzájemně si nadávali a že M. nadával volů, což M. sám v podstatě připustil, s tím, že při této hádce obžalovaný k němu přiskočil a vrazil mu pěstí pod bradu.

Přestupek podle § 312 tr. zák. předpokládá, že úřední osoba je v době činu ve výkonu služby (viz § 68 tr. zák. in fine); vybočuje-li v této době z mezí vykázaných jí povinností služby takovým způsobem, že lze úřední jednání pokládati pro tu dobu věcně za přerušené, nelze jí přiznati ochranu zákona; to platí zejména, vyřizuje-li si v té době věci, jež nemají s výkonem služby nic společného, což by mohlo platiti o tom, když úřední osoba se pustí s někým do hádky o věci nesouvisející se služebním úkonem, ba dokonce do nadávek (rozh. čís. 1817 sb. n. s.).

Poněvadž nalézací soud nevzal ony okolnosti v úvahu při řešení otázky, zda M. byl v době činu u výkonu služby, a tato okolnost je rozhodnou, bylo zmateční stížnosti obžalovaného již z tohoto důvodu vyhověti, aniž třeba zabývat se dalšími jejími vývody, a uznati jinak podle § 288 odst. 2 čís. 1 tr. ř., jak se stalo.

Čís. 5118.

Skutková podstata přestupku § 12 zák. čís. 89/1897 (případ 2.) je splněna, opatřila-li osoba od obviněného odlišná potraviny za účelem oklamání úmyslně falešným označením a obviněný takto označené